

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2535/2019
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Штуловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Љубодраг Божовић, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради утврђења права службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 311/18 од 20.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 311/18 од 20.11.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожеги П 813/2016 од 01.02.2017. године, које је исправљено решењем тог суда П 813/2016 од 27.11.2017. године, одбачена је тужба тужиоца (став први изреке) и обавезан је тужилац да туженом ББ исплати износ од 71.450,00 динара на име накнаде трошкова поступка (став други изреке).

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 311/18 од 20.11.2018. године, потврђено је решење Основног суда у Пожеги П 813/2016 од 01.02.2017. године, исправљено решењем тог суда П 813/2016 од 27.11.2017. године, а жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Против наведеног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана да ревизија против решења из става 1. овог члана

није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, побијаним решењем донетим у другом степену правноснажно је окончан поступак у имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а вредност предмета спора износи 1.000 динара који износ је очигледно нижи од законом прописаног цензуса од 40.000 евра (у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе), тако да у овом спору не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде, па је из тих разлога је тужиочева ревизија морала бити одбачена као недозвољена.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. у вези члана ст. 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић